

minde om hans Affære med Klædefabrikken i Usserød, hvorledes han tillod sig 2 Aar i Træk at levere Klæde gratis til Hæren, at tage Klæde fra denne Fabrik for 23,000—24,000 Kr. uden at have faaet Bevilling eller Tilladelse dertil.

Nej, det ærede Medlem brugte ikke blot de Midler, der stod til hans Raadighed, han gik udenfor de lovlige Midler og er i den Henseende ikke et Haar bedre end Højres provisoriske Ministre. Der kunde nævnes mange andre Ting. Det ærede Medlem fik f. Eks. Fæstningen forsynet med nye Jernbaneskiner. Hvor fik han dem fra? Var det ifølge en Bevilling? Nej, det var bag Rigsdagens Ryg, han fik dem anbragt, han tiggede Skinner hos Statsbanerne og fik lagt dem ned derude. Det ærede Medlem gravede Brønde i Fæstningen, hvortil han heller ikke havde faaet nogen som helst Bevilling. Og hele hans Kasemataffære var ogsaa af en højst tvivlsom Beskaffenhed.

Formanden: Jeg vil henstille til det ærede Medlem, som nu har Ordet, og til de følgende Medlemmer, som faa Ordet, om at lade de gamle Skader ligge og holde sig til de nu foreliggende Forslag.

K. M. Klausen: Ja, vi kunne jo godt holde os til det, der nu ligger for, og da vil jeg sige, at de Folk, som staa paa det Standpunkt som det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (V. H. O. Madsen), der vil have Københavns Befæstning mod Landsiden, hvorved denne By kan udsættes for en Belejring og et Bombardement, de Folk ere Københavns værste Fjender.

Formanden: Folketingsmanden for Sorø Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Zahle: Efter at være sufleret af det allestedsnærværende Medlem fra Hornslet (N. P. Jensen) lod det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (V. H. O. Madsen) sig lokke til at fremsætte den Paastand, at jeg havde forsvaret Kasemataffæren. Han føjede ganske vist til, at jeg havde gjort det daarligt. Nej, jeg forsvarede ikke Kasemataffæren, men jeg lagde Kasemataffæren aabent frem. Den Redegørelse var meget god og ligefrem og ærlig, og den havde ikke et Forsvars Virkning, men den Virkning, at den ærede Krigsminister kort efter maatte demissionere.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 7de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

V. H. O. Madsen: Der blev af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds talt om, at jeg paa Saltholmen havde bygget Skanser for det dobbelte af det Beløb, der var bevilget. Det er ikke sandt. (K. M. Klausen: Jo!). Nej, der er ikke brugt en Øre mere, end der var bevilget. (K. M. Klausen: Dobbelt saa meget.). Ikke en Øre mere, end der var bevilget. Og jeg skal føje til, at den Gang Bevillingen var givet mig, og da jeg udtalte mig om, hvorledes jeg forudsatte, at den skulde blive brugt, gjorde jeg udtrykkelig opmærksom paa, at jeg havde givet mine underordnede Autoriteter Bemyndigelse til, at de efter Omstændighederne kunde flytte fra en Post over til en anden, naar blot Totalbeløbet ikke blev overskredet. Det viser sig, at Totalbeløbet er ikke overskredet med en Øre. Det Beløb, der er Tale om, og som har vakt Forargelse hos det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), har slet ikke noget at gøre med Skanserne. Det, det drejede sig om, var, at man blev overrasket ved, at en gammel Bygning, man havde ventet skulde kunne tjene til Opholdssted for de Folk, der blev lagt over paa den øde Ø, trængte til en nødvendig Reparation, hvorfor de Myndigheder under Krigsministeriet, som havde med den Sag at gøre, uden videre havde bragt den Sag i Orden, hvilket medførte, at de maatte opgive andre Foranstaltninger, som de ansaa for mindre nødvendige. Jeg vilde ikke paatage mig Ansvar for at ødelægge de Folk, der vilde blive lagte over paa denne øde Ø, og som derved maaske kunde miste Helbredet.

Med Hensyn til, hvad der blev sagt om min Optræden overfor Usserød Klædefabrik, da er denne Sag saa sammensat, at det ikke længer er i min Hukommelse. Det, det kommer an paa, er, at det er Krigsministeriet, der fastsætter Prisen pr. Enhed eller Alen af Klædet, og eftersom denne er større eller mindre, kan man faa mer eller mindre Klæde ud af det. Vi trængte i høj Grad til Klæde, i den Grad, at en stor Del af Soldaterne, hvis der var kommet Krig paa, ikke vilde have kunnet faa Uniformer. Denne Mangel ansaa jeg mig fuldt berettiget til at afhjælpe, og jeg har ikke det allerringeste